

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. juni 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2012-0030-0759
Dok.: 428801

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 714 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. april 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (KF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 714 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Under henvisning til ministerens besvarelse af samrådspørgsmål AL til AN bedes ministeren oplyse, hvad den typiske fællesstraf er, når en tiltalt dømmes for en lovovertrædelse samt for en overtrædelse af straffelovens § 123 om vold og trusler mod vidner.”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det sigter til, hvilken betydning det har for strafniveauet ved overtrædelse af straffelovens § 123 om vidnetrusler, hvis der samtidig sker pådømmelse af en anden lovovertrædelse, f.eks. overtrædelse af straffelovens § 244 om vold.

Det kan i den forbindelse oplyses, at straffelovens § 123 blev indsat i straffeloven i 1992 med henblik på at give vidner en stærkere strafferetlig beskyttelse mod vold, ulovlig tvang, trusler og repressalier.

Efter bestemmelsen straffes den, som med trussel om vold forulemper, eller som med vold, ulovlig tvang efter § 260, trusler efter § 266 eller på anden måde begår en strafbar handling mod en person, dennes nærmeste eller andre med tilknytning til denne i anledning af personens forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten, med bøde eller fængsel indtil 8 år.

Ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse mv.) blev strafferammen i straffelovens § 123 hævet fra 6 år til 8 år. Af forarbejderne fremgår det, at det med ændringen forudsættes, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 123 gennemgående forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil var blevet udmålt af domstolene i sådanne sager.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen endvidere indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

”1. I praksis omfatter straffelovens § 123 flere forskellige tilfælde, som spænder fra enkeltstående trusler til forskellige former for vold og tvang, og strafudmålingen i disse sager sker – ligesom i andre straffesager – efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder. I den forbindelse tillægges

truslens eller voldens karakter vægt, ligesom det efter retspraksis tillægges vægt i skærpene retning, hvis truslen mv. fremsættes i umiddelbar tilknytning til vidnets afgivelse af forklaring i retten. I formildende retning kan det efter retspraksis tillægges vægt, hvis truslen er fremsat spontant under et tilfældigt møde mellem vidnet og den tiltalte. Endvidere lægges der bl.a. vægt på tiltaltes personlige forhold, herunder navnlig relevante forstraffe.

Til illustration af straffen i sager om overtrædelse af straffelovens § 123 i førstegangstilfælde kan der henvises til følgende afgørelser:

TfK 2004.667, hvor tiltalte som 18-årig havde overtrådt straffelovens § 123 ved at true et vidne i en voldssag mod hans bror, idet han i retsbygningen udtalte: ”Hvis du vidner, skyder vi hovedet af dig”. Landsretten forhøjede straffen fra 60 dages fængsel til 4 måneders fængsel, idet det bl.a. tillagdes særdeles skærpene betydning, at truslen blev fremsat umiddelbart inden, vidnet skulle afgive forklaring i retten, og at truslen ikke blev fremsat i et øjeblikks affekt.

TfK 2005.380, hvor tiltalte blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123 ved telefonisk at have fremsat trusler over for forurettede, der dagen før havde anmeldt nogle af tiltaltes kammerater for røveri, i anledning af forurettedes forventede forklaring i retten vedrørende røveriet. Tiltalte sagde til forurettede, at hvis han forklarede i retten, at der var anvendt våben, ville det ”gå ham, som det gik på Valmuevej”, hvorved han hentydede til en voldelig episode, der havde fundet sted dér, ligesom han opfordrede forurettede til at overveje sin forklaring til politiet. Navnlig under hensyn til omstændighederne, hvorunder truslen blev afgivet, samt karakteren af denne blev straffen fastsat til fængsel i 40 dage.

TfK 2006.682, hvor tiltalte blev dømt for at have truet forurettede i anledning af, at forurettede umiddelbart forinden havde anmeldt tiltaltes søn for vold til politiet. Tiltalte havde ringet til forurettede og truet forurettede med ”at komme på intensiv”, og at forurettede kunne få ”et par flade”, hvis forurettede ikke trak anmeldelsen tilbage. Byretten fastsatte straffen til 40 dages betinget fængsel. Landsretten gjorde straffen ubetinget og anførte, at der – uanset at tiltalte handlede i et øjeblikks ophidselse og frustration, og at motivet var at beskytte sin søn – ikke var grundlag for at fravige udgangspunktet om, at overtrædelse af straffelovens § 123 medfører ubetinget frihedsstraf.

TfK 2007.263, hvor tiltalte blev dømt for at have ringet til forurettede i anledning af dennes forklaring til politiet om en anmeldelse mod en fælles bekendt. Tiltalte udtalte, at forurettede skulle trække anmeldelsen tilbage, ellers ville forurettede

komme ud på en køretur eller lignende. Byretten fastsatte straffen til 40 dages betinget fængsel, mens landsretten forhøjede straffen til 50 dages ubetinget fængsel.

TfK 2008.799, hvor tiltalte blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123, idet hun over for forurettede, der havde anmeldt tiltaltes kæreste, A, for vold, udtalte, at han ”skulle passe på, A kommer ud fra fængslet”, og at han skulle trække anmeldelsen tilbage, ellers ville han få så meget ”røvfuld”, at han ikke kunne rejse sig igen bagefter eller lignende. Byretten idømte tiltalte fængsel i 30 dage, der af landsretten under henvisning til forholdets karakter blev forhøjet til fængsel i 40 dage.

I TfK 2008.123 fremsatte tiltalte 1 og tiltalte 2 trusler mod forurettede i en retssal, mens forurettede afgav forklaring mod de tiltaltes kammerat. Tiltalte 1 havde rejst sig op og på vej ud af retslokalet udtalt: ”Hold kæft din luder, og sug noget mere speed”. Tiltalte 2 rejste sig herefter og pegede mod forurettede, da han passerede hende, og udtalte: ”Hvis du lærte at holde kæft, så slap du for os.” Begge de tiltalte blev straffet med 4 måneders ubetinget fængsel. Ved straffastsættelsen blev der lagt vægt på, at episoden var foregået i en retssal, og at de tiltalte begge tidligere var straffet for personfarlig kriminalitet.

For så vidt angår straffen, hvis tiltalte tidligere er dømt for overtrædelse af straffelovens § 123, kan der til illustration henvises til følgende afgørelser:

TfK 2005.763, hvor tiltalte tidligere var dømt for overtrædelse af straffelovens § 123. Han blev nu fundet skyldig i at have overtrådt § 123 ved i et brev til A at have truet med vold i anledning af hendes allerede afgivne forklaringer til politiet og i retten under en mod tiltalte afsluttet straffesag, hvor tiltalte var blevet dømt for bl.a. grov narkotikakriminalitet. Tiltalte blev straffet med fængsel i 4 måneder.

TfK 2007.192, hvor tiltalte var tidligere straffet med betinget fængsel i 60 dage for vold efter straffelovens § 244 og § 245, stk. 1, begået mod forurettede. Herudover var tiltalte tidligere straffet for vold og trusler efter straffelovens § 123 over for forurettede. Tiltalte blev nu fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123 ved på en gade i anledning af forurettedes vidneforklaringer under de to straffesager mod tiltalte at have spyttet efter hende og udtalt: ”Din klamme so – jeg skal nok få fat i dig” eller lignende. Tiltalte blev straffet med fængsel i 60 dage, idet retten ved straffastsættelsen lagde vægt på, at tiltalte tidligere var straffet for vold og vidnetrusler mod forurettede, og på den anden side på truslens ukonkrete karakter og på, at udtalelsen blev fremsat spontant, da tiltalte og forurettede tilfældigt mødte hinanden.

2. Som det fremgår af referaterne, fastsættes straffen for overtrædelse af straffelovens § 123 efter en konkret vurdering af omstændighederne i sagen. Efter retspraksis medfører overtrædelse af § 123 som det klare udgangspunkt ubetinget frihedsstraf, og ved enkeltstående trusler omfattet af § 123 synes udgangspunktet at være et strafniveau omkring 40 dages fængsel. Hvis truslen fremsættes i umiddelbar tilknytning til vidnets afgivelse af forklaring i retten, eller hvis tiltalte tidligere er dømt for overtrædelse af straffelovens § 123, skærpes straffen, og der er her i flere sager idømt straffe på 4 måneders fængsel.

2.1. I tilfælde, hvor tiltalte f.eks. har begået vold mod den forurettede og herudover har fremsat trusler mod den pågældende i anledning af hans eller hendes forventede forklaring til politiet eller i retten om det pågældende forhold, fastsættes der i medfør af straffelovens § 88 en fællesstraf, som omfatter begge forhold.

Det fremgår af straffelovens § 88, stk. 1, at hvis nogen ved en eller flere handlinger har begået flere lovovertrædelser, fastsættes der for disse en fællesstraf inden for den foreskrevne strafferamme eller, hvis flere strafferammer kommer i betragtning, den strengeste af disse.

Ved fastsættelse af straffen i disse tilfælde sker der i reglen ikke nogen selvstændig vurdering af den straf, der er pådraget ved de enkelte lovovertrædelser, således at straffene herefter lægges sammen. Der udmåles i stedet en samlet fællesstraf for alle lovovertrædelserne, der efter omstændighederne rummer en modereret kumulation, jf. Vagn Greve m.fl., Kommenteret straffelov, Almindelig del, (9 udgave), side 506. Straffastsættelsen i disse tilfælde, herunder i hvilket omfang der skal ske modereret kumulation, beror – som i andre straffesager – på en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder.

2.2. Trykt retspraksis indeholder ikke mange afgørelser, der belyser strafniveauet, når der sker samtidig pådømmelse af overtrædelse af straffelovens § 123 og en anden straffelovsovertrædelse.

Som eksempler fra retspraksis, der belyser strafniveauet i denne type sager, kan der imidlertid henvises til følgende afgørelser:

TfK 2005.564, hvor tiltalte blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 (vold) og § 123 ved at have slået forurettede flere gange på overkroppen med knyttet hånd, revet forurettede i håret, rykket forurettede ned på fortovet, presset forurettede op ad en mur, taget kvælertag på forurettede flere gange og sparket forurettede i maven 2-3 gange, ligesom tiltalte to dage

efter havde ringet til forurettede og sagt: ”Hvis du melder mig til politiet, skal jeg nok finde dig, lige meget hvor du er.” Tiltalte blev straffet med 4 måneders ubetinget fængsel.

TfK 2007.204, hvor tiltalte blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 123, idet han havde spyttet og slået en taxachauffør i ansigtet med knytnæve, ligesom han under en senere telefonsamtale havde udtalt, at han ville banke taxachaufføren, når han mødte ham. Straffen, der af byretten blev fastsat til fængsel i 60 dage, blev af landsretten forhøjet til 3 måneders fængsel. Det bemærkes, at forholdet blev begået før ikrafttræden af den strafskærpelse, der er nævnt i afsnit 1.

UfR 2011.1104/2, hvor tiltalte blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 123 ved i forening med en ukendt medgerningsmand at have slået forurettede flere gange i ansigtet og på kroppen samt umiddelbart før og under voldsudøvelsen at have sagt til forurettede, at forurettede ville få problemer, hvis forurettede kontaktede politiet eller sagde noget til nogen. Straffen blev fastsat til 4 måneders ubetinget fængsel.

2.3. Da der i ovenstående domme ikke er sket en selvstændig vurdering af straffen for de enkelte lovovertrædelser, der indgår i den fælles straf, er det vanskeligt præcist at vurdere, hvilken betydning det har for strafniveauet f.eks. vedrørende straffelovens § 123, at der sker en samlet pådømmelse af forholdene.

De refererede domme tyder imidlertid ikke på, at den fællesstraf, der fastsættes i tilfælde, hvor der sker samtidig pådømmelse af en overtrædelse af straffelovens § 123 og en overtrædelse af straffelovens § 244, er væsentlig mildere, end den straf, som (samlet) fastsættes i de tilfælde, hvor sådanne overtrædelser bliver pådømt hver for sig.

Det bemærkes, at der er tale om en meget begrænset antal afgørelser i trykt retspraksis. Det bemærkes endvidere, at vurderingen antagelig vil være en anden i tilfælde hvor en overtrædelse af straffelovens § 123 pådømmes samtidig med en meget grov straffelovsovertrædelse, som isoleret set medfører f.eks. flere års fængsel.”